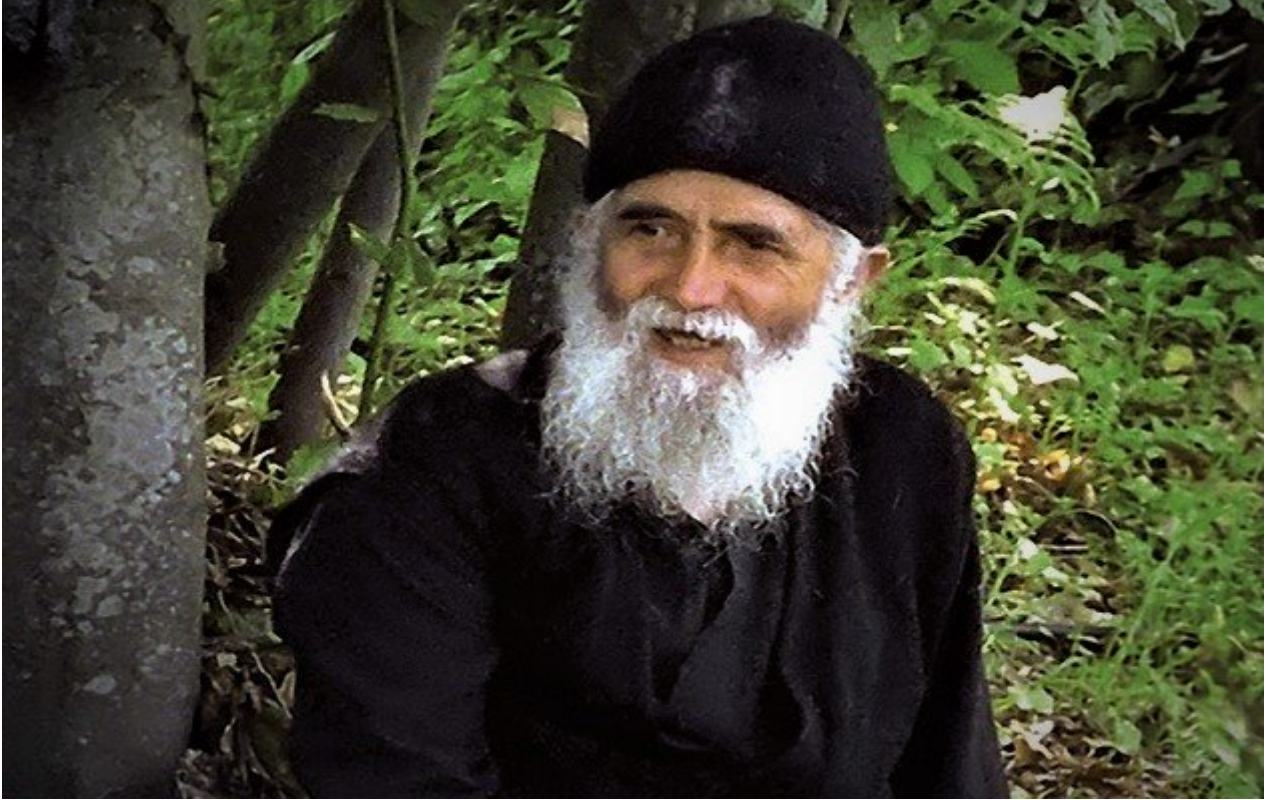
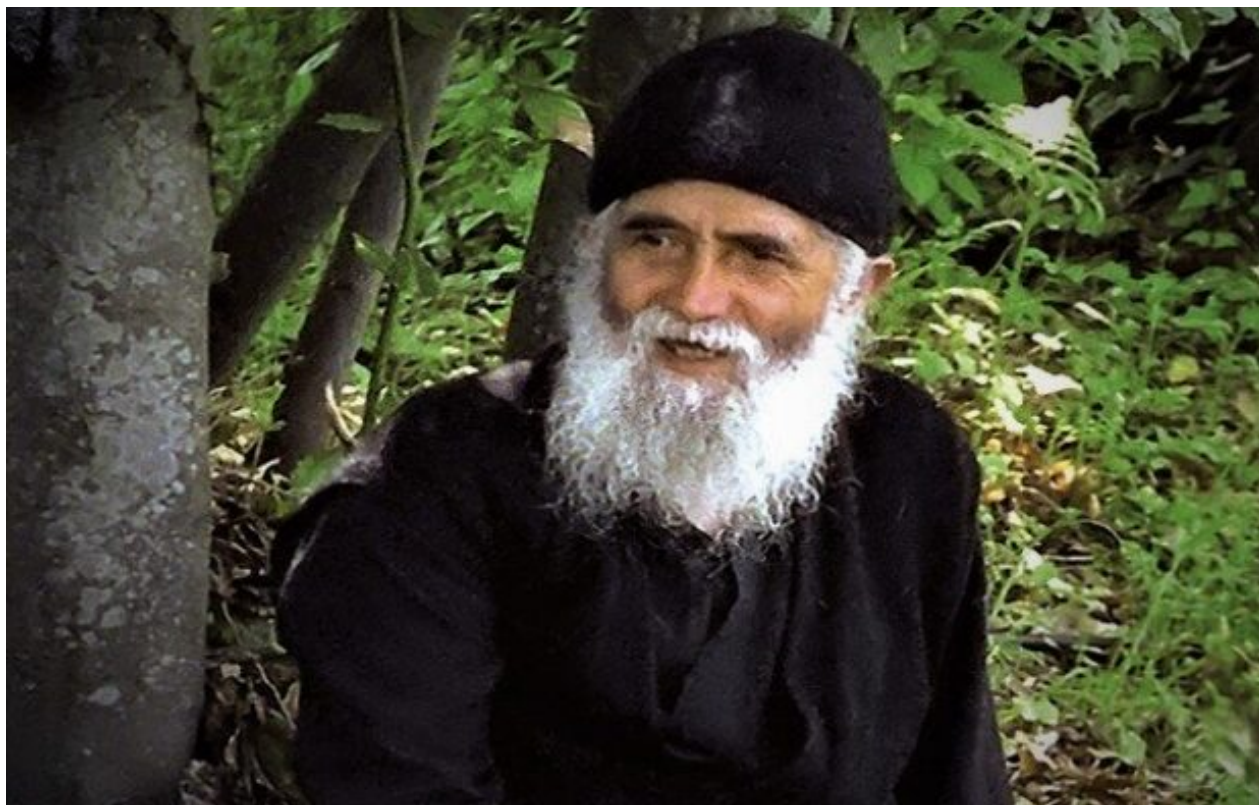

12 Σεπτεμβρίου 2020

Όσιος Παΐσιος: Γιατί συκοφαντούνται οι δίκαιοι άνθρωποι (3)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994).

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=511342>

Όσο πιο ψηλά πετάμε ένα αντικείμενο, με τόσο περισσότερη ορμή τραβιέται κάτω από την έλξη της γης και συντρίβεται (νόμος φυσικός).

Όσο υψώνεται κανείς, τόση θα είναι και η πτώση του η πνευματική, και ανάλογα με το ύψος της υπερηφανείας του θα συντριβή. – Εκτός εάν η υπερηφάνεια του ξεπεράση την ανθρώπινη και φθάση την δαιμονική και τότε δεν τον πιάνει ο πνευματικός νόμος σε τούτη την ζωή, αλλά συμβαίνει το Αποστολικό: «Πονηροί άνθρωποι και γόητες προκόψουσιν επί το χείρον, πλανώντες και πλανώμενοι» (Β' Τιμ. γ', 13).

Όταν όμως ο άνθρωπος καταλάβη αμέσως το ανέβασμα της υπερηφανείας του και ζητήσει ταπεινά συγχώρηση από τον Θεό, αμέσως τα σπλαγχνικά χέρια του Θεού τον αρπάζουν με χαρά και τον κατεβάζουν απαλά, χωρίς να γίνη αντιληπτή η πτώση του, και έτσι δεν συντρίβεται, μια που είχε προηγηθή η καρδιακή συντριβή με την μετάνοια που έδειξε.

Το ίδιο δε συμβαίνει και με αυτόν που έδωσε μάχαιρα· όταν μετανοήση ειλικρινά, με πόνο, δεν επιτρέπει ο καλός Θεός να εξοφλήση εδώ με μάχαιρα, αφού η καρδιά του μετανοιωμένου ανθρώπου μαχαιρώνεται από τον έλεγχο της συνειδήσεως και υποφέρει.

Τότε του δίνει ο Θεός σαν στοργικός Πατέρας, αντί μάχαιρα, βάλαμο στην πονεμένη του καρδιά, την θεία παρηγοριά Του.

Εάν όμως ο ίδιος άνθρωπος που έσφαλε, από πολύ φιλότιμο ζητήσει επίμονα από τον Θεό να τιμωρηθή σ' αυτήν την ζωή για το σφάλμα του, ενώ του το χάρισε ο καλός Θεός, και απαλλάχθηκε από τους πνευματικούς νόμους, του κάνει και αυτό το φιλότιμο αίτημα του, αλλά του ετοιμάζει και στεφάνι άφθαρτο, Ουράνιο.

Επίσης, όποιος τηρεί τις εντολές του Θεού και ζητάει ως χάρη από τον Θεό να τιμωρηθή αυτός για τα σφάλματα των συνανθρώπων του ή να πάρη αυτός την αρρώστια από τον συνάνθρωπο του, αυτό πολύ συγγενεύει με τον Χριστό, και πολύ συγκινείται τότε ο Χριστός από την αρχοντική αγάπη του παιδιού του.

Εκτός δε από την χάρη που του κάνει, ο Θεός να χαρίση τα σφάλματα των άλλων, επιτρέπει και δοκιμασίες στην ζωή του, κατά το επίμονο αίτημα του.

Παράλληλα, του ετοιμάζει και το διαμαντένιο στεφάνι του Μάρτυρος, διότι πολλοί άνθρωποι τον κατέκριναν με την «κατ' όψιν» κρίση τους, νομίζοντας ότι τον τιμώρησε ο Θεός για τις αμαρτίες του, ενώ αυτός είχε γίνει ολόχρυσο πνευματικό αλεξικέραυνο, από αγάπη προς τους άλλους, σαν μιμητής του Χριστού.

Μέσα λοιπόν στα κρίματα του Θεού που είναι άβυσσος, βλέπουμε και αυτή την περίπτωση, που συναντούμε σε Προφήτες και Αγίους, όπως και άλλες χιλιάδες περιπτώσεις, και το πιο σπουδαίο απ' όλα, να αλλάζει ο Θεός, όταν οι άνθρωποι αλλάζουν.

Επομένως, οι πνευματικοί νόμοι διαφέρουν από τους φυσικούς νόμους, διότι οι πνευματικοί έχουν σπλάγχνα, και ο άνθρωπος έχει να κάνει με τον Δημιουργό του, τον Πολυεύσπλαγχο Θεό.

Όταν δηλαδή συνέρχεται το άτακτο παιδί, μετανοή και δέρεται από την συνείδηση του, τότε ο Πατέρας του το χαϊδεύει με αγάπη και το παρηγορεί.

Ο Πατέρας λοιπόν παιδαγωγεί τα παιδιά Του από αγάπη, με σκοπό να συνέλθουν και να έλθουν κοντά Του, και όχι από κακότητα, ούτε από κοσμική, νομική δικαιοσύνη, αλλά από θεία καλωσύνη για το καλό πάντα των παιδιών Του, για να σωθούν και να κληρονομήσουν την ουράνια Βασιλεία Του.

Ο καλός Θεός λοιπόν, ας ενεργήσει σαν Θεός και ας μη λάβη υπόψη Του τις γκρίνιες μας, αρκεί να σωθή όλος ο κόσμος. Αμήν.

Από το βιβλίο του Οσίου Παΐσιου Αγιορείτη, ο "Γέρων Χατζη-Γεώργης ο Αθωνίτης", έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου "Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος", Σουρωτή Θεσσαλονίκης.